

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

3 Ιουλίου 1985 *

Στην υπόθεση 3/83,

Roland Abrias και 267 άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενοι από τον G. Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. Biver, 2, rue Goethe,

προσφεύγοντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον J. Pirkorn, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον R. Andersen, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον O. Montalto, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενο από τον J. Carbery, σύμβουλο στη νομική του υπηρεσία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον H. J. Rabbuwe, διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

από τους

- 1) **Union syndicale**, συνδικαλιστική οργάνωση της Ευρωπαϊκής Δημόσιας Υπηρεσίας, Λουξεμβούργο, με έδρα το Λουξεμβούργο, 2 A, rue des Capucins, διά του προέδρου της S. Picciolo και του γενικού γραμματέα της A. Buick,
- 2) **Santo Picciolo**, υπάλληλο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- 3) **Adam Buick**, υπάλληλο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

εκπροσωπούμενους από τον J. N. Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον N. Decker, 16, avenue Marie-Thérèse,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

και από τους

- 1) **Union syndicale**, συνδικαλιστική οργάνωση της Ευρωπαϊκής Δημόσιας Υπηρεσίας, Βρυξέλλες, με έδρα τις Βρυξέλλες Rond-Point Schuman 9, διά της προέδρου της A. M. Grynberg και του γενικού γραμματέα της K. Mellor,
- 2) **Arlette M. Grynberg**, υπάλληλο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- 3) **Keith Mellor**, υπάλληλο στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου των Υπουργών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

εκπροσωπούμενους από τον J. N. Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον N. Decker, 16, avenue Marie-Thérèse,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών του Φεβρουαρίου 1982, με τα οποία εφαρμόζεται για πρώτη φορά η εισφορά λόγω κρίσεως που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 3821/81 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1981, περί τροποποίησης του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό και με την απόφαση 81/1061 του Συμβουλίου, της ίδιας ημερομηνίας, περί τροποποίησης της μεθόδου αναπροσαρμογής των αποδοχών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων (EE L 386, σσ. 1 και 6),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, G. Bosco, O. Due και K. Κακούρη, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann και R. Joliet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: P. Heim

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Μαρτίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 7 Φεβρουαρίου 1983, ο Roland Abrias και 267 άλλοι υπάλληλοι της Επιτροπής άσκησαν προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών που έλαβαν για το μήνα Φεβρουάριο 1982.
- 2 Με τα σημειώματα αυτά εφαρμόζεται για πρώτη φορά στους προσφεύγοντες ο κανονισμός 3821/81 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1981 καθώς και η απόφαση 81/1061 του Συμβουλίου, της ίδιας ημερομηνίας (ΕΕ L 386, σσ. 1 και 6). Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι δύο αυτές πράξεις είναι ανίσχυρες και ότι αυτό συνεπιφέρει το ανίσχυρο και των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών που αποτελούν εφαρμογή τους.
- 3 Για να ενταχθεί καλύτερα η υπό κρίση υπόθεση στο οικείο νομικό πλαίσιο υπενθυμίζεται ότι, με την απόφαση 81/1061, το Συμβούλιο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 65 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων (στο εξής ο κανονισμός), καθώς και των αντιστοιχών διατάξεων του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, υιοθέτησε μέθοδο αναπροσαρμογής των αποδοχών των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων η οποία αντικαθιστά την ισχύσασα από το 1976 και ισχύει για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1981 μέχρι 30ής Ιουνίου 1991. Σύμφωνα μ' αυτή τη νέα μέθοδο, οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη για την ετήσια εξέταση των αποδοχών είναι οι ακόλουθοι: α) οι κοινοί δείκτες κόστους ζωής· β) ο ειδικός δείκτης, δηλαδή η εξέλιξη της αγοραστικής δύναμης των αποδοχών των εθνικών υπαλλήλων· γ) η οικονομική και κοινωνική κατάσταση, εκτιμώμενη υπό το φως των αντικειμενικών στοιχείων που θα παρέχει η Επιτροπή· δ) οι ανάγκες προσλήψεων.
- 4 Η τελευταία αιτιολογική σκέψη της απόφασης 81/1061 αναφέρει ότι οι ιδιαίτερες δυσχέρειες της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης καθιστούν σκόπιμη την καθιέρωση έκτακτης εισφοράς επί των αποδοχών, συντάξεων και αποζημιώσεων λόγω λήξεως καθιρόντων που θα εφαρμόζεται ταυτόχρονα με την αναπροσαρμογή των αποδοχών όπως αυτή προκύπτει από τη νέα μέθοδο.

- 5 Η έκτακτη αυτή εισφορά θεσπίστηκε πράγματι με τον κανονισμό 3821/81 του Συμβουλίου. Το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού παρεμβάλλει νέο άρθρο 66α στον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως, ενώ το άρθρο 2 προσθέτει αντίστοιχες διατάξεις στο καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού. Όπως αναφέρεται στο προίμιο του εν λόγω κανονισμού, η εισφορά δικαιολογείται από « τις ιδιαίτερες δυσκολίες της οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεως » και εκτιμάται με βάση « οικονομικά στοιχεία που σχετίζονται με το μέσο όρο των αποκλίσεων που διαπιστώνονται στα κράτη μέλη » μεταξύ, αφενός, της εξελίξεως των πραγματικών μισθών κατά κεφαλή και, αφετέρου, της εξελίξεως των ακολούθων παραγόντων: α) της συνολικής παραγωγικότητας (ακαθάριστο εθνικό προϊόν σε όγκο κατά απασχολούμενο)· β) της κατανεμητέας παραγωγικότητας, δηλαδή της παραγωγικότητας της διορθωμένης ανάλογα με τους όρους του εμπορίου· γ) της παραγωγικότητας κατά κεφαλή ενεργού πληθυσμού, όπου συμπεριλαμβάνονται επομένως ο απασχολούμενος πληθυσμός, καθώς και οι άνεργοι.
- 6 Η πρώτη παράγραφος του νέου άρθρου 66α προβλέπει ότι η εισφορά καθιερώνεται προσωρινά και για περίοδο δέκα ετών που αντιστοιχεί, εξάλλου, με τη διάρκεια της ισχύος της νέας μεθόδου την οποία προβλέπει η προαναφερθείσα απόφαση 81/1061, επιβάλλεται δε κατά παρέκκλιση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 260/68, στις καθαρές αποδοχές, συντάξεις και αποζημιώσεις λόγω λήξεως των καθηκόντων. Η παράγραφος 2 καθορίζει το ποσοστό της εισφοράς που θα ανέλθει από 2,54 % σε 12,70 % κατά τα πέντε πρώτα έτη εφαρμογής. Για τα επόμενα έτη προβλέπεται ότι « εξακολουθεί να εφαρμόζεται το ποσοστό 12,7 % του πέμπτου χρόνου, εκτός αν υπάρξει αντίθετη απόφαση του Συμβουλίου που θα ληφθεί με την ειδική πλειοψηφία του άρθρου 148, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ».
- 7 Η παράγραφος 3 καθορίζει τη βάση επί της οποίας εφαρμόζεται η εισφορά. Η βάση αυτή σχηματίζεται, για τους υπαλλήλους που τελούν εν ενεργεία, εν αποσπάσει ή που εκτελούν τη στρατιωτική τους θητεία, από το βασικό μισθό, μετά την αφαίρεση, αφενός, των εισφορών στα ταμεία κοινωνικών ασφαλίσεων και συνταξιοδοτήσεως καθώς και του φόρου και, αφετέρου, ενός ποσού κατ' αποκοπή ίσου προς το βασικό μισθό του βαθμού D 4, πρώτο κλιμάκιο. Η αφαίρεση του τελευταίου αυτού ποσού αποβλέπει στο να αποκλείσει ή να περιορίσει την επίπτωση της εισφοράς επί των αποδοχών των υπαλλήλων των κατωτέρων βαθμών. Εξάλλου, το αφαιρούμενο κατ' αποκοπή ποσό διπλασιάζεται στην περίπτωση συνταξιούχων, επί των οποίων άλλωστε δεν εφαρμόζεται η εισφορά κατά τα πέντε πρώτα έτη.
- 8 Η παράγραφος 4 θέτει την αρχή ότι η επιβολή της εισφοράς δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση αποδοχών, συντάξεων και αποζημιώσεων λόγω λήξεως των καθηκόντων σε ποσό χαμηλότερο από το οφειλόμενο πριν την καθιέρωση της ει-

σφοράς. Η παράγραφος 5 ορίζει ότι η επιβολή της εισφοράς κατά τα διαδοχικά ποσοστά της γίνεται ταυτόχρονα με την απόφαση περί ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών σύμφωνα με τη μέθοδο που προβλέπει η προαναφερθείσα απόφαση 81/1061.

- 9 Τέλος, η παράγραφος 6 προβλέπει ότι η εισφορά εισπράττεται κάθε μήνα με κράτηση από το μισθό και ότι το προϊόν της εγγράφεται ως έσοδο στο γενικό προϋπολογισμό των Κοινοτήτων.
- 10 Πρέπει να σημειωθεί ότι το κανονιστικό πλαίσιο που σχηματίζεται, αφενός, από τη νέα μέθοδο αναπροσαρμογής των αποδοχών που προβλέπει η απόφαση 81/1061 και, αφετέρου, από το νέο άρθρο 66α του κανονισμού, που προστέθηκε με τον κανονισμό 3821/81, είναι το αποτέλεσμα συμφωνίας η οποία επιτεύχθηκε κατόπιν μακρών διαπραγματεύσεων μεταξύ των οργάνων και των πλέον αντιπροσωπευτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων του προσωπικού των Κοινοτήτων.
- 11 Σημειωτέον εξάλλου ότι, όπως προκύπτει από τις απαντήσεις της καθής και των παρεμβαινόντων στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου, όλα τα κράτη μέλη επιδίωξαν, κατά τα τελευταία έτη και κατά τη χάραξη της οικείας πολιτικής στον τομέα των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων, να επιτύχουν τη συγκράτηση των μισθών με σκοπό να ενθαρρύνουν τις επενδύσεις και την απασχόληση. Αυτό κατέληξε σε γενικευμένη μείωση της αγοραστικής δύναμης των εθνικών δημοσίων υπαλλήλων, οι μισθοί των οποίων δεν αυξήθηκαν αρκετά κατά την περίοδο αυτή ώστε να αντισταθμίσουν την αύξηση των τιμών. Εξάλλου, σε ορισμένα κράτη μέλη, επιβλήθηκαν στους μισθούς των υπαλλήλων κοινωνικές εισφορές αλληλεγγύης.

Επί της οριοθέτωσης του αντικειμένου της διαφοράς

- 12 Πρέπει να σημειωθεί προκαταρκτικώς ότι, καίτοι οι προσφεύγοντες στρέφουν τις αιτιάσεις τους, με την προσφυγή τους, αδιακρίτως κατά της αποφάσεως 81/1061 και κατά του κανονισμού 3821/81, ορισμένοι από τους ισχυρισμούς που αναπτύσσουν αποβλέπουν αποκλειστικά στην αμφισβήτηση της νομιμότητας της τελευταίας από τις εν λόγω πράξεις καθόσον καθιερώνει την έκτακτη εισφορά.
- 13 Με δεύτερη ομάδα ισχυρισμών, οι προσφεύγοντες στρέφονται κατά της αποφάσεως 81/1061 καθόσον θεσπίζει νέα μέθοδο αναπροσαρμογής των αποδοχών.

Επί του νομίμου της έκτακτης εισφοράς

- 14 Σχετικά με τη θέσπιση της έκτακτης εισφοράς που προβλέπει ο κανονισμός 3821/81, οι προσφεύγοντες, επιδιώκοντας να αποδείξουν ότι είναι παράνομη, υποστηρίζουν ότι:
- παραβιάζει τη λεγόμενη αρχή του « παραλληλισμού » η οποία προκύπτει από το άρθρο 65, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως·
  - προσβάλλει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων·
  - συνιστά παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΟΚ·
  - φέρει το στίγμα της καταχρήσεως εξουσίας·
  - είναι το αποτέλεσμα καταστρατήγησης διαδικασίας.

Επί των λόγων ακυρώσεως περί παραβιάσεως της αρχής του « παραλληλισμού » και καταχρήσεως εξουσίας

- 15 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προβάλλουν, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η καθιέρωση της έκτακτης εισφοράς αντιβαίνει στη λεγόμενη αρχή του « παραλληλισμού », στην οποία αναφέρεται το άρθρο 65, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Συγκεκριμένα, κατά τη διάταξη αυτή, το Συμβούλιο, προκειμένου να αποφασίσει αν ενδείκνυται να προβεί σε αναπροσαρμογή των αποδοχών των κοινοτικών υπαλλήλων, λαμβάνει ιδίως υπόψη « την ενδεχόμενη αύξηση των μισθών στις δημόσιες υπηρεσίες ». Κατά την άποψη των προσφευγόντων, το Συμβούλιο υποχρεούται να λάβει υπόψη την αρχή αυτή και, όπως προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982 (Επιτροπή κατά Συμβουλίου, 59/81, Συλλογή σ. 3329), δεν μπορεί να την αγνοήσει.
- 16 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η καθιέρωση της έκτακτης εισφοράς δεν συμβιβάζεται με την αρχή του « παραλληλισμού » καθόσον είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της αγοραστικής δύναμης των κοινοτικών υπαλλήλων, ενώ αντιθέτως αυξήθηκαν κατά μέσο όρο οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων των διαφόρων κρατών μελών.
- 17 Τα επιχειρήματα αυτά ουσιαστικά συμπίπτουν με αυτά που αναπτύσσουν οι προσφεύγοντες προς στήριξη του λόγου ακυρώσεως της καταχρήσεως εξουσίας. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο, με την καθιέρωση της έκτακτης

εισφοράς, διέπραξε κατάχρηση εξουσίας διότι εμπνεύστηκε από στοιχεία που δεν προβλέπονται ρητά στο άρθρο 65 του κανονισμού.

- 18 Πρέπει, επομένως, να εξεταστούν μαζί οι δύο αυτοί λόγοι ακυρώσεως.
- 19 Η Επιτροπή και το Συμβούλιο αντιτάσσουν στα επιχειρήματα των προσφευγόντων ότι η καθιέρωση της έκτακτης εισφοράς δεν αποτελεί μέτρο εφαρμογής του άρθρου 65 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως αλλά προβλέφθηκε στο πλαίσιο της αναθεώρησής του βάσει του άρθρου 24 της Συνθήκης περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η αναθεώρηση αυτή πραγματοποιήθηκε με την προσθήκη νέου άρθρου 66α στον κανονισμό, δυνάμει του οποίου θεσπίστηκε η έκτακτη εισφορά.
- 20 Πρέπει να σημειωθεί σχετικώς ότι η έκτακτη εισφορά θεσπίστηκε με τροποποίηση του κανονισμού διά της προσθήκης νέου άρθρου 66α και ότι το νόμιμο αυτής της τροποποίησης δεν μπορεί να αμφισβητηθεί βάσει άλλης διατάξεως του κανονισμού, δηλαδή του άρθρου 65, παράγραφος 1.
- 21 Όπως προκύπτει εξάλλου από τη δικογραφία, το γεγονός ότι η πλέον αντιπροσωπευτικές συνδικαλιστικές οργανώσεις δέχτηκαν να συμμετάσχουν, υπό τη μορφή έκτακτου και ενιαίου μέτρου που πλήττει τις αποδοχές, στις συνέπειες των ιδιαίτερων δυσχερειών της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης η οποία επικρατεί στην Κοινότητα, είχε ως αντιστάθμισμα τη θέσπιση μεθόδου αναπροσαρμογής των αποδοχών η οποία διατηρεί τη λεγόμενη αρχή του παραλληλισμού.
- 22 Επομένως, οι λόγοι ακυρώσεως περί παραβιάσεως της αρχής του παραλληλισμού και καταχρήσεως εξουσίας είναι απορριπτέοι.

Επί του λόγου ακυρώσεως της παραβιάσεως της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των υπαλλήλων

- 23 Με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι βασίμως ανέμεναν ότι το Συμβούλιο θα τηρούσε την αρχή του « παραλληλισμού », όπως προβλέπεται στο άρθρο 65, παράγραφος 1, εδάφιο 2, του κανονισμού και διατηρείται στην ισχύουσα από το 1976 μέθοδο καθώς και στην μέθοδο που ίσχυε πριν από το 1972, η οποία όμως αρχή παραβιάστηκε ήδη με τη θέση σε ισχύ της έκτακτης εισφοράς.

- 24 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν σχετικά ότι, ναι μεν ο κανονιστικός χαρακτήρας των διατάξεων του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως επιτρέπει στο Συμβούλιο να τις τροποποιεί, πλην όμως η δυνατότητα αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή στην περίπτωση που η μελετώμενη τροποποίηση θίγει, όπως συμβαίνει με την έκτακτη εισφορά, τα θεμελιώδη στοιχεία της σχέσεως εργασίας μεταξύ υπαλλήλων και οργάνων.
- 25 Σημειωτέον σχετικά, πρώτον, ότι το Συμβούλιο εξεδήλωσε την πρόθεσή του να τροποποιήσει την ισχύουσα από το 1976 μέθοδο αναπροσαρμογής ήδη το 1980 με τη θέσπιση του κανονισμού 161/80 του Συμβουλίου της 21ης Ιανουαρίου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 135), περί αναπροσαρμογής των αποδοχών και των διορθωτικών συντελεστών. Το Συμβούλιο είχε τότε καλέσει την Επιτροπή να του υποβάλει προτάσεις για νέα μέθοδο.
- 26 Δεύτερον, πρέπει να σημειωθεί ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις του προσωπικού συνεργάστηκαν στενά στις εργασίες οι οποίες κατέληξαν στη θέσπιση τόσο της νέας μεθόδου αναπροσαρμογής όσο και της έκτακτης εισφοράς.
- 27 Υπό τις συνθήκες αυτές δεν μπορεί να γίνει λόγος για δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των υπαλλήλων στη διατήρηση, χωρίς τροποποίηση, της μεθόδου που ίσχυε από το 1976, πολύ δε περισσότερο αφού η ίδια η εν λόγω μέθοδος προέβλεπε ρήτρα με την οποία το Συμβούλιο διατηρούσε το δικαίωμα « να αποφασίζει στο μέλλον ενδεχόμενες βελτιώσεις και να διορθώνει ενδεχόμενες στρεβλώσεις ».
- 28 Επομένως ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.

Επί του λόγου ακυρώσεως περί ελλείψεως αιτιολογίας

- 29 Κατά τους προσφεύγοντες, ο κανονισμός 3621/81 δεν αιτιολογεί επαρκώς την ανάγκη θεσπίσεως της έκτακτης εισφοράς και επομένως παραβιάζει τις επιταγές του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΟΚ. Εξάλλου η απόφαση 81/1061 δεν περιέχει καμιά σχετική διευκρίνιση. Πράγματι, η αναφορά στις « ιδιαίτερες δυσκολίες της οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεως » που απαντάται στο προοίμιο των δύο αυτών πράξεων δεν μπορεί να θεωρηθεί, κατά την άποψη των προσφευγόντων, κατάλληλη αιτιολογία, δεδομένου μάλιστα ότι πρόκειται για τη θέσπιση εξαιρετικού μέτρου, όπως είναι η εισφορά.

- 30 Σχετικά μ' αυτό το λόγο ακυρώσεως πρέπει να σημειωθεί πρώτον ότι, όπως προκύπτει από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (πρβλ. ιδίως απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 1978, *Welding*, 87/78, Rec. σ. 2457), η έκταση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που θέτει το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΟΚ εξαρτάται από τη φύση της συγκεκριμένης πράξης και ότι, όταν πρόκειται για κανονισμό ή για πράξη γενικής εφαρμογής, η αιτιολογία μπορεί απλώς να αναφέρει, αφενός, τη γενική κατάσταση που οδήγησε στη θέσπιση της πράξεως, και αφετέρου, τους γενικούς στόχους τους οποίους επιδιώκει να πραγματοποιήσει η τελευταία.
- 31 Στην περίπτωση του κανονισμού 3821/81 πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις όσον αφορά την καθιέρωση της έκτακτης εισφοράς. Πράγματι, επικαλούμενο τις « ιδιαίτερες δυσκολίες της οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεως », το Συμβούλιο απλώς αναφέρθηκε συνοπτικά σε περιστάσεις που ήταν γνωστές σε τέτοιο βαθμό ώστε θα ήταν περιττή κάθε περαιτέρω διευκρίνιση. Το Συμβούλιο εξάλλου, διευκρινίζοντας στο προοίμιο του κανονισμού 3821/81 τα αντικειμενικά κριτήρια βάσει των οποίων θα υπολογίζεται το ποσοστό της εισφοράς εξέθεσε με επαρκή σαφήνεια τους στόχους τους οποίους επιδιώκει με τη θέσπισή της. Οι προσφεύγοντες εξάλλου δεν μπορούσαν να αγνοούν αυτούς τους στόχους εφόσον το Συμβούλιο φρόντισε για τη συμμετοχή των συνδικαλιστικών οργανώσεων στις εργασίες εκπονήσεως του κανονισμού 3821/81 καθώς και της αποφάσεως 1061/81, αυτές δε δεν παρέλειψαν να ενημερώσουν σχετικώς το σύνολο του προσωπικού.
- 32 Επομένως ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του λόγου ακυρώσεως περί της καταστρατηγήσεως διαδικασίας

- 33 Οι προσφεύγοντες φρονούν, ότι αφού η εισφορά αποτελεί, όπως αναγνώρισε ρητά η Επιτροπή με τα υπομνήματά της και κατά τη συζήτηση, νέο φόρο επιπλέον του κοινωνικού που προβλέπει ο κανονισμός 260/68 (JO L 56, σ. 8) έπρεπε να θεσπιστεί όχι με την προσθήκη του άρθρου 66α στον κανονισμό, αλλά με τροποποίηση του προαναφερθέντος κανονισμού 260/68.
- 34 Επ' αυτού πρέπει να σημειωθεί ότι, ναι μεν εν προκειμένω ακολουθήθηκε για τη θέσπιση του κανονισμού 3821/81 η διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 24, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τη θέσπιση και την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και όχι η διαδικασία του άρθρου 13 του πρωτοκόλλου περί

των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προβλέπει ότι επιβάλλεται φόρος υπέρ των Κοινοτήτων στις αποδοχές των υπαλλήλων, πλήν όμως, όπως ορθά παρατήρησε η Επιτροπή, αυτό δεν είχε καμιά συνέπεια για την οποία θα μπορούσαν να διαμαρτυρηθούν οι προσφεύγοντες εφόσον η διαδικασία στην οποία αναφέρεται το άρθρο 24 προβλέπει τη διενέργεια διαβουλεύσεων μεταξύ των ενδιαφερομένων οργάνων, ιδίως της Συνελεύσεως, προσφέροντας έτσι περισσότερα εχέγγυα από τη διαδικασία που προβλέπει το προαναφερθέν άρθρο 13, το οποίο δεν επιβάλλει καμιά διαβούλευση αυτού του είδους.

- 35 Θα πρέπει περαιτέρω να τονιστεί ότι ο κανονισμός 3821/81 στηρίζεται συγχρόνως, όπως προκύπτει από το προοίμιό του, και στα δύο προαναφερθέντα άρθρα 24 και 13 και ορίζει ρητά, στην παράγραφο 1 του άρθρου 66α, ότι η έκτακτη εισφορά επιβάλλεται στις αποδοχές, συντάξεις και αποζημιώσεις λόγω λήξεως των καθηκόντων κατά παρέκκλιση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 260/68.
- 36 Ως προς το ότι η καθιέρωση της εισφοράς πραγματοποιήθηκε διά της τροποποίησης του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως ενώ μπορούσε να τροποποιηθεί ο κανονισμός 260/68, η Επιτροπή διευκρίνισε επαρκώς κατά νόμο ότι οι συγκεκριμένες περιστάσεις δεν δικαιολογούσαν τροποποίηση του εν λόγω κανονισμού, δεδομένου ότι η εισφορά έχει προσωρινό χαρακτήρα, οι δε λεπτομέρειες επιβολής της διαφέρουν από τις προβλεπόμενες για το φόρο που ρυθμίζει ο κανονισμός 260/68.
- 37 Επομένως ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.
- 38 Από τις πιο πάνω σκέψεις συνάγεται το συμπέρασμα ότι από την εξέταση των λόγων ακυρώσεως που προέβηλαν οι προσφεύγοντες δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θέσει σε αμφιβολία τη νομιμότητα του κανονισμού 3821/81.

Επί του νομίμου της νέας μεθόδου αναπροσαρμογής των αποδοχών

- 39 Προκειμένου να αποδείξουν ότι η νέα μέθοδος αναπροσαρμογής των αποδοχών που προβλέπει η απόφαση 81/1061 είναι παράνομη, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η μέθοδος αυτή αντιβαίνει στο άρθρο 65, παράγραφος 1, του κανονισμού καθόσον:

- το Συμβούλιο έλαβε υπόψη, με τη νέα μέθοδο, « τις ιδιαίτερες δυσκολίες της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης » ενώ το άρθρο 65, παράγραφος 1, επιβάλλει στο Συμβούλιο την υποχρέωση να λαμβάνει υπόψη « την οικονομική και κοινωνική πολιτική των Κοινοτήτων »·
- με τη νέα μέθοδο το Συμβούλιο θέλησε να επιδιώξει την πραγματοποίηση στόχων που είναι ξένοι προς το άρθρο 65, παράγραφος 1·
- το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη στη νέα μέθοδο « την ενδεχόμενη αύξηση των μισθών στις δημόσιες υπηρεσίες ».

40 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, αρκεί να παρατηρηθεί ότι, ναι μεν η έννοια της « οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής » δεν αντιστοιχεί με την έννοια « οικονομική και κοινωνική κατάσταση », πλην όμως οι δύο αυτές έννοιες συνδέονται κατ' ανάγκη, δεδομένου ότι κατά τη χάραξη της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής δεν μπορεί να αγνοηθεί η οικονομική και κοινωνική κατάσταση. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τις απαντήσεις της καθής και των παρεμβαινόντων στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου, η συγκράτηση των μισθών μέσω του συσχετισμού της εξελίξεώς τους και της εξελίξεως της παραγωγικότητας αποτελεί έναν από τους πρωταρχικούς στόχους που ανέφερε το Συμβούλιο στα κράτη μέλη με τις εκθέσεις του περί οικονομικής πολιτικής και τους οποίους επιδιώκουν όλα τα κράτη μέλη με μεθόδους που ποικίλλουν κατά περίπτωση. Επομένως, δεν προκύπτει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 65 του κανονισμού, περιλαμβάνοντας το κριτήριο της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης μεταξύ των παραγόντων οι οποίοι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την απόφαση περί ενδεχομένων αναπροσαρμογών των αποδοχών των υπαλλήλων σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.

41 Σχετικά με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, εφόσον η απόφαση 81/1061 τέθηκε σε ισχύ ταυτόχρονα με τον κανονισμό 3821/81, το Συμβούλιο χρησιμοποίησε μέτρο που ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 65 του κανονισμού προκειμένου να καθιερώσει την έκτακτη εισφορά, που είναι στόχος άσχετος προς την εν λόγω διάταξη. Πρέπει να παρατηρηθεί σχετικά ότι, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω σχετικά με το νόμιμο του κανονισμού 3821/81, η καθιέρωση της έκτακτης εισφοράς πραγματοποιήθηκε με τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και όχι με μέτρο, εν προκειμένω την απόφαση 81/1061, το οποίο ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 65 του κανονισμού.

42 Ως προς τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, πρέπει να σημειωθεί ότι, με τα επιχειρήματα που αναπτύσσουν, οι προσφεύγοντες απλώς αμφισβητούν το συμβιβαστό της καθιερώσεως της έκτακτης εισφοράς προς το άρθρο 65 του κανονισμού. Δεδομένου ότι οι αιτιάσεις αυτές δεν έγιναν δεκτές για τους λόγους που εκτέθηκαν σχετικά με το νόμιμο του κανονισμού 3821/81, παρέλκει η εξέτασή τους εκ νέου.

- 43 Σύμφωνα με τις προηγηθείσες σκέψεις, από την εξέταση των λόγων ακυρώσεως που προέβαλαν οι προσφεύγοντες δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θέσει σε αμφιβολία τη νομιμότητα της αποφάσεως 81/1061.
- 44 Άρα η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 45 Σύμφωνα με το άρθρο 69 του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν. Οι παρεμβαίνοντες υπέρ της Επιτροπής πρέπει επίσης να φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.
- 46 Συνεπώς, κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Mackenzie Stuart

Bosco

Due

Κακούρης

Pescatore

Koopmans

Everling

Bahlmann

Joliet

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Ιουλίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart